

A SZERETET... MINDIG ÚJNAK LÁTJA A MÁSIKAT

T E E N S 4 U N I T Y K
K Ö N Y V J E L Z Ő K

Ez a könyvjelző segíteni fog, hogy éld az Élet Igéjét a hónap folyamán

KONGÓBÓL

11

**A SZERETET
MEGBOCSÁT
ÉS ELFELEJT**

Szia! Rosangela mamája vagyok. Nem rég nagy fájdalom ért, a lányom elveszítette az egyik szemét, mert egy durva fiú megsebezte őt egy náddal. Ráadásul továbbra is gúnyolja őt.

A fiú szülei sem kértek bocsánatot. A kommunikáció és a kapcsolat hiánya ezzel a családdal megkeseríti a napjaimat

„**Vigasztalódj** – mondta Rosangela, aki már megbocsátott – **szerencsés vagyok, mert az egyik szememmel még látok!**”

Az egyik reggel ennek a fiúnak az édesanyja kérte, hogy menjek el hozzá, mert rosszul érzi magát. Az első gondolatom ez volt: Azok után, amit a fia tett, az összes szomszéd közül pont hozzám jön hogy segítsék neki?

Azután eszembe jutott, hogy az igazi szeretet feltétel nélkül szeret, és szaladtam hozzá. Miután ajtót nyitott a karjaimba ájult. Elkísértem a kórházba és végig mellette voltam, hogy segítsék neki, mert az orvosok nem foglalkoztak vele. Egy hét múlva, mikor kiengedték a kórházból átjött hozzám, és nagyon megköszönte.

Őszinte örömmel fogadtam. Sikerült megbocsátanom neki. A kapcsolatunk újra a régi, sőt, most sokkal szebb.

Megtörtént már veled, hogy a családban az ételleddel tettél tanúságot az evangéliumról?

11

„**LEGYETEK EGYMÁS IRÁNT JÓINDULATÚAK, KÖNYÖRÜLETESEK, ÉS BOCSÁSSATOK MEG EGYMÁSNAK, AMINT ISTEN IS MEGBOCSÁTOTT NEKTEK KRISZTUSBAN!**” (Ef 4, 32)

Chiara Lubich egy válaszából - Adaptáció Centro Gen 3

Ez a mondat önmagában is elég lenne ahhoz, hogy testvéribb, szolidárisabb társadalmat építsünk.

A jóindulat azt jelenti, hogy a másik javát akarjuk. „**Egyé válunk**” a másikkal, önmagunktól teljesen üresen közeledünk hozzá, félretesszük az érdekeinket, az ötleteinket, az előítéleteket, amelyek elhomályosítják a látásunkat. Mindezt azért, hogy **igy magunkra vehessük felebarátunk minden terhét, gondját, fájdalmát, és osztozni tudjunk az örömeiben.**

**EGY SZÍV
AMELY
KÉPES MINDENKIT
BEFOGADNI**

A könyörületességen azt értjük, hogy el akarjuk fogadni a másikat olyannak, amilyen. Nem amilyennek mi szeretnénk, más jellemvonásokkal, a miénkkel egyező politikai nézetekkel és vallási meggyőződéssel, a nekünk annyira szemet szúró hibái vagy szokásai nélkül. Nem! **Ki kell tágítani a szívünket, hogy képes legyen befogadni mindenkit, különbözőségével, korlátaival és ügyetlenségével együtt.**

**MINDEN NAP
ÚJKÉNT
NÉZNI
A MÁSIKRA**

A megbocsátás abban áll, hogy a másikat mindig újnak látjuk. A legszebb, a leginkább meghitt kapcsolatokban – a családban, az iskolában, a munkahelyen – is van bőven surlódás, nézeteltérés, ütközés. **Komoly és áldozatos odafigyelést kíván tőlünk, hogy mindenkire úgy tekintsünk nap mint nap, mintha nem ismernénk, mintha egészen új ember lenne.** Hogy egyáltalán ne emlékezzünk a sértésekre, inkább borítsunk be mindent szeretettel, szívből megbocsátva, **mint Isten, aki megbocsát és elfelejt.**

**SZERETET
MELY
KÖLCSÖNÖSSÉ
VÁLIK**

A Z VEZET IGAZI BÉKÉRE ÉS EGYSÉGRE, HA A JÓINDULATOT, KÖNYÖRÜLETESSÉGET, MEGBOCSÁTÁST NEMCSAK EGYÉNILEG GYAKOROLUNK, HANEM EGYÜTT IS, A KÖLCSÖNÖSSÉGBEN.
A mi napjainkat is kitöltheti a szeretetünket kifejező konkrét, találékony és alázatos szolgálat. Látni fogjuk, ahogy a testvériség és a béke növekszik majd körülöttünk.